

A MUNKÁ

XIX. évfolyam, 27. szám.

Ára 16 fillér

Salgótarján, 1941 július 5

karatnai Köntzey Ferenc.

Hosszú évek óta itt tündökölt e lapnak homlokzatán a lap-
vezérnek, Köntzey Ferencnek neve. Mint olyan, ott volt egyéni-
sége mindenütt, ahol irányt adni, építeni, a magyar sorsot csak
egy parányában is felemelni lehetőség és alkalom nyílt.

Mától kezdve e lap éléről hiányzik ez a név.

Mint az éjszakába elvesző napsugár, tűnik le és hangtalan,
csendben kerül rá egy fejfára, amely besorakozik a százak és
ezrek közé, hogy egy néma sírhalom felett hirdesse és őrizgesse
ezt a nevet a megszámlálhatatlanok seregében és tovább sugá-
rozza bele a világba azt a szellemet, amelynek életében mind-
végig rendíthetetlen hordozója volt.

Június 30.-a óta áll ez a fejfa, amikor bensőséges
temetés keretében vettek búcsút tőle magára maradt özvegye,
családjának tagjai és barátainak, tisztelőinek nagy-nagy serege.

Fájdalmas volt a búcsú. És a szívek mélyén szántott a bánat
ekéje, hogy könnygyöngyöket vessen az őszinte fájdalom mélyé-
ről a szemek pilláira. Mert egy olyan életfáklya kihavadvását
síratta, amelynek fajtájából keveset hordoz ez a magyar föld.

A vadregényes Erdély földje ringatta bölcsőjét. És a kemény-
kötésű lófőszékelyek évezredes nemzetségének dajkadalai cse-
pegtették szívébe a meg nem alkuvó és minden csatát vállalni
kész, törhetetlen magyar szellemet. A tengernyi vihart látott és
kiállott kulturbástyák, kollégiumok és iskolák levegőjében serdült
fel, indult el az alkotó és teremő új magyarság útjára, amikor
ősei nemesi portájától búcsút véve, sodródott bele az élet küz-
delmeibe.

Erdély testvérföldjén, a Tatra ölen kötött ki, ahol a kassa-
oderbergi vasút főmérnökeként vállalt munkakört a magyar fel-
lendülés szolgálatában és kapcsolódott bele minden olyan moz-
galomba, amelynek keretében tenni lehetett valamit nemzete és
fajtája érdekében.

Ebbeli készségére kiváltképpen való szükség lett, amikor a
világháború után elkövetkezett a megrendítő magyar összeomlás
és sűrű ködbe borult a látóhatár. Ebben a ködben elveszett a
magyar jövő vezérsillaga. Csak sugárfoszlanjai maradtak meg
azokban a szívekben, amelyek egyike Köntzey Ferencé is volt.

Nem riadva meg az ellenséges erők beláthatatlan nagyságá-
tól, nem torpanva meg a maga ereje parányiságának tudatától,
bátor székel szívvvel vette fel a harcot, amelyre a magyar sors
hívta és állta ezt mindaddig, amíg a hatalom őt is oda nem ál-
lította a kenyér, az existencia és a magyarság szétválasztó nagy
kérdése elé. Számára ez nem is lehetett kérdés. És így került
a vándorbot a kezébe, sok viszontagság közepette, amelyet hor-
dozni hűség szívvvel vetette bele magát a sors bizonytalansá-
gába hűség hitvestársa is.

Ezt a vándorbotot itt Salgótarjánban tette le, ahol az új
fejlődés útjára meginduló város műszaki tanácsnokává választ-
totta meg. És itt nyílt számára ismét alkalom e város fejlődé-

nek műszaki alapjai lerakásával, hogy a magyar jövő építése és
fellendítése terén értékesítse a reábizott talantumokat.

Műszaki ember, mérnök ember volt. De lelke a legelvon-
tabb szellemi régiók iránt is mindhalál a legelevenebb fogé-
konysággal megáldottan, állandóan nyitva állt a nemzetépítő
szellemi áramlatok előtt és ezeknek szolgálatára és reaizálására
mindig talált időt és áldozott erőt.

Ennek a városnak lelkiarculata hogy olyan amilyen, hogy
az istentagadó, vöröspatinájú áramlatok hullámaiból ki tudott
emelkedni és megtalálta az egyedül helyes utat, nem kis rész-
ben lett annak a munkának is eredménye, amelynek törhetet-
len lelkü végezője és sokszor és sokáig irányítója is Köntzey
Ferenc volt.

A városépítés munkaköréből kiválva, változatlan lendület-
tel kapcsolódott bele városunk gazdasági életének irányadó ke-
reteibe és míg egyrészt számos szépalkotással, melyek egyike
az evangélikus kultúrház is, gazdagította a város külső képét,
addig a helyi OKH, a Hangya, az ipartestület, a helyi és kör-
nyéki mérnöktársadalom, nemkülönben egyháza szolgálatában
volt rendíthetetlen fáklyatartója és izzig-vérig becsületes és százza-
zalékos objektivációja a magyar keresztyén nemzeti gondolatnak.

És épen akkor, amikor ez a gondolat a legnagyobb csa-
tába szállt, felvéve a kesztyűt, amit a vörös istentagadás dobott
robbanó bombák formájában békés magyar városainkra és fal-
vainkra, — éppen e legnagyobb harc kezdetén kellett össze-
rozkadnia a vállára már régóta nehezedő és mindegyre gyor-
sabbban örlő kereszt súlya alatt.

És alig egy heti súlyos szenvedés után kiszakadt az éjjelt
is nappallá tevő hűség és számára is annyi ihletet és
sorsbiztatást nyújtó hűség hitvestárs ápoló karjainak ölelésé-
ből és megtért atyáihoz, örökálmra lezáródott szemekkel.

És a sírhalom, amely kihült tetemét magához ölelve őrizi
álmait, a temető csendjében a Székelyföldről szertesugárzó lel-
kiadóállomások felfogója lesz, hogy tovább adja ennek a mun-
kában verejtékező, itt élő népnek is azt a tanítást, hogy amíg
el nem fogyatkoznak e hazában a minden szenvedést, ha kell
sorskeserűséget is erős lélekkel vállalni tudó magyarok, — addig
a magyarokra is gondotviselő Isten se hagy el bennünket és a
legmélyebb örvényekből, a legsúlyosabb keresztetek alól is meg-
adja a megváltatást.

Ezt a tanítást zárta szívébe a gyászoló sereg, amely a
bánatos zsoltárok, a halál csendjében megszólaló Ige felzen-
gése, a lefojtott zokogás és a koporsóra hulló sirhantrögök
tompá koppanásából is nemcsak a búcsú fájdalmas kényszerét,
de a magyar feltámadás ígérét érezte kicsendülni, amikor a
sok hányattatáson átment székely vándorbot fejfává átalakulá-
sának az órája is elkövetkezett, rajta a névvel, mely e lap
élére többé már vissza nem jöhet.

Dr. Csengődy Lajos

A kenderesi szózat.

A kenderesi hősök emlékművének
leleplezése nevezetes ünnepe volt az
egész magyarságnak, amelyre felfigyelt az
egész nemzeti közvélemény. Nevezetessé-
tette ezt az ünnepséget Magyarország
kormányzójának beszéde, amelyben mind-
annyiunk számára fontos és igen meg-
ízivlelőre méltó gondolatokat közölt a
nemzettel.

A nehéz és viszontagságos múlt
után — állapította meg a kormányzó ur —
a jövő biztató fényugara ragyogott fel a
magyar égbolton. A Trianonban halál-
raítélt Magyarország eltűnt ez európai
népek sorából, de csak azért, hogy he-
lyét az új, előrelátó, erős és egészséges
Magyarország foglalja el. Ebben az ország-
ban mindenki előtt nyitva áll a boldogu-
lás, a tisztességes érvényesülés és a be-
csületes vagyonszerzés útja. Azonban or-
szágunk bölcs kormányzója rámutatott
arra, hogy e hazában csak úgy juthat

valaki vagyonhoz, ha szorgalommal és
takarékossgal igyekszik ezt elérni s
emellett megfelelő gyakorlati és elméleti
hozzáértéssel rendelkezik, akár kereske-
delmi, akár mezőgazdasági téren kíván te-
vékenykedni.

Ugyancsak ez a rátermettség az első
elengedhetetlen feltétele annak is, hogy
valaki állami, közhivatali pályán dolgoz-
hasson és érvényesüljön. Egészen ter-
mesztetes, hogy az egyéni rátermettségnek
az elbírálásánál nem az önértékelés, ha-
nem az arra hivatott tényezők és a köz-
vélemény ítélete lehet csak a mérvadó.

Méltán hivatkozott kormányzó urunk
a közelmúlt példáira, amikor szemeink
előtt kerültek a bukás szélére olyan
irigylet és hatalmas államok, amelyek év-
tizedeken keresztül látszólag a jólét és a
hatalom tetőpontján állottak. Mivel azon-
ban e nemzetek vezetői előtt nem a be-
csületes munka, a fegyelem és az össze-

tartás célja lebegett: kártyavárként om-
lottak össze. Eppen déli szomszédunk
példája mutatja, hogy a rosszul kivá-
lasztott, balkezes vezetők néhány napon
belül siráói lettek saját hazájuknak.

De rámutatott Magyarország kor-
mányzója kenderesi beszédében a ma-
gyarnépnek egy súlyos hibáira is. Azt
mondotta, hogy a magyar soha nem tudja
ellenségét úgy gyűlölni, mint bármely cse-
kely okból a saját fajtáját. Valóban: a
visszavonás, a testvéri gyűlölködés, az
egymásközt való marakodás különleges
magyar betegség, amelynek a mai visz-
onyok között feltétlenül meg kell szűnnie.
Ki kell irtanunk, ha kell égetnünk a ma-
gyar lelkekből ezt a régi, őseinktől örök-
lött rossz tulajdonságát, mert kétségtelen,
hogy a világhatalmi erők mai nagy mér-
közésében, mikor egy új Európa, talán
egy új világképe bontakozik ki előttünk,
a magyar nemzet csak akkor állhatja
meg a helyét, ha megszűnik magyar és
magyar között az egyetlentekedés és a
gyűlölködés és e nemzeti hibák helyére
az összetartás és a testvéri szeretet lép.

Nemzeti létünknek ezt a legfonto-
sabb parancsszavát hirdette már — több,
mint egy évszázaddal ezelőtt — a leg-

nagyobb Magyar: Széchenyi István gróf,
amikor keserűen állapította meg, hogy
olyan kevesen vagyunk magyarok, hogy
nálunk talán még az apagyilkosnak is
meg kellene bocsátani! Igaz, kevesen va-
gyunk, de elsősorban a diadalmasan elő-
retörő német és orosz nemzet példája mu-
tatja, hogy nemzetünk csekély létszámát,
erejét és nemzetközi súlyát is megok-
szorozhatjuk, ha a magyarság minden
tagját egységbe kovácsoljuk és a közös
nemzeti célok munkálása érdekében egy
táborba tömörítjük.

Mert e hibáktól eltekintve a ma-
gyar nép alaptulajdonságai jók, lelke tisztá
és becsületes, amint azt a kormányzó
ur is megállapította. Olyan erényekkel
rendelkezik a mi nemzetünk, hogy mel-
tán felveheti a versenyt minden tekin-
tetben a világ bármely népével. Ha fe-
hát megfogadjuk kormányzó urunk mai
bölcs, intő szavát, akkor egészen bizo-
nyos, hogy ez a kicsiny nemzet, amely
számban csekély, de lélekben erős, egy
küzdelmekben és viszontagságokban gaz-
dag ezredév után megvetetheti alapját az
új és erős Magyarországnak!

■■■■■

Hírek és különféle

A föld arca.

Elfogltság nélkül megállapítom, hogy korunk legkevésbé a keresztényeket zavarta meg. Az igazi keresztény nem veszi el a fejét. Abel kiontott vérenek folyama évéről-évre, hónapról-hónapra egyre dagad, de a keresztény nem merül el benne. Az igazi keresztény minden látható borzalomra áldozatkészségének, hősi érényeinek növelésével válaszol. Tudja, hogy van isteni gondviselés és számára elsősorban a kegyelem jelenti az egyensúly állapotát.

Lehet, hogy a Gonosz a béke idején éppoly erős, mint a háborúban. Nem vesszük annyira észre, pedig ugyanúgy sérti a végtelen igazságot. Igaz... De merjük-e bevallani, hogy a fáradtság, melynek árán eddig a belátásig eljutunk, néha elidegeníti legdrágább barátainkat?

És valóban, a külső világ háborúját egyedül a belső béke tudja elfogadhatóvá tenni. A kegyelem állapota az egyedüli békeállapot, amit mi magunk megteremthetünk: míg a Kegyelem uralkodik bennünk, nincs mitől félnünk! Bizony rossz jel a keresztény számára, ha nem érzi már a Kegyelem titokzatos megberkítő hatását és ha a kiontott vér elforjítja szemében a világot és elfelejti, hogy Isten saját képére és hasonlatosságára teremtette.

Mikor Krisztus született, élt és szenvedett, Cézár képét hordta a föld. És így van ez ma is. De ami egyszer Istené volt, Istené is marad. —y—n

Halálozás. Raffay Péter kéményseprőmester 67 éves korában hosszas betegeskedés után elhunyt. A jótékonykodásáról ismert, melegszívű ember temetése f. hó 1-én folyt le nagy részvét mellett. A temetést nagy segédlettel P. Réz Marián végezte, aki megható beszédben búcsúztatta az áldozatos lelkű hívő embert, akinek végtiszteletén az északi egyházközösség és az iparos társadalom tagjain kívül nagyszámban vettek részt a hivatalok és vállalatok tisztviselői is.

Jótékonykodás. Karattur Antalné 5 üveg paradicsomot, 6 üveg lecsót és szárított babot. Holcsek Béláné 1 kg zsírt és kenyeret küldött a külső szegények részére a Szegénygondozó Nővérek útján. Isten fizesse meg!

Köszönetnyilvánítás. Drága jó férjem, illetve édesatyám elhalálása alkalmából a bármimódon megnyilvánult részvétért ezuton mondunk halás köszönetet. Külön is megköszönjük a Szent Ferenc-rendi plebániának, Ipartestületnek és Tűzoltótestületnek megkülönböztetett tiszteletadását. özv. Raffay Péterné és fia.

Gyűjtőlapok és gyűjtőcsövek elleni védekezés! Felhívjuk a t. közönség figyelmét, hogy az erre vonatkozó felragaszokat figyelmesen elolvasni és ahhoz szigorúan alkalmazkodni szíveskedjék, mert így nemzeti értékeket menthetünk meg!

Olasz és francia nyelvleckéket mérsékelt díjazásért adok, gyakorlati módszerrel. (Cím: László György illatszertárbán. Telefon: 133.)

Búcsú és köszönet.

Kedves vendégeinktől, barátainktól, ismerőseinktől ezuton tisztelettel és szeretettel búcsúzunk és egyben halás köszönetet mondunk, ittélünk idején tanúsított kedves támogatásukért, mely lehetővé tette a szülőföldünkön való hosszú elszakítottaság alatt is életlehetőségeinket és bizalommal töltött el a boldog felszabadulás kivárásiág.

Most, mikor örömteli szívvel indulunk szülőföldünkre Erdélybe ismételt megköszönjük kedves vendégeink szíves támogatását és kérjük a velünk szemben tanúsított bizalmukat szíveskedjenek előlegezni utódunknak is, aki a mi szellemünkben, a legjobbat nyújtva, igyekezni fog legteljesebb megelégedésüket kielégelni.

Hazafias tisztelettel:

Barthos Tamás és neje.

Szíves pártfogást kér, mély tisztelettel:

Belovics Sándor

bérlő.

† Köntzey Ferenc temetése.

A szepességről jött városunkba 1922-ben, amikor izzó magyarságért kiüldözték a csehek Itt a várossá alakuláskor egyhangulag műszaki tanácsnokká választotta meg Őt a képviselőtestület.

A városfejlesztési program hatalmas munkája mellett szakított időt arra is, hogy társadalmi és közgazdasági téren izzó hazafias lelkesedéstől áthatott munkát végezzen tisztviselők és munkások között egyaránt. Ipari és kereskedelmi, föld- és házszerzési lehetőségeket igyekezett teremteni és nyújtani az elgyengült keresztény magyarság számára.

Élete a harc volt, amely harcot azonban mindenkor önzellen becsületességgel jellemezte. Volt része meg nem értesben, támadásban, de volt része elismerésekben és szeretetben is.

Különösen a Hangya és O.K.H. altruista szövetkezetek irányítása, helyi lapunknak, továbbá a Mérnök Szövetségnek vezetése stb. voltak azok a társadalmi területek, amelyekben emberszerető és hazafias lelkesedéssel munkálkodott.

Két esztendő óta kezdett betegeskedni, de ezt csak közvetlen környezete tudta. Gyakran keresett gyógyulást Ernő öccsénél, aki a sátorlajuhelyi kórháznak főorvosa és aki igazi testvéri szeretettel gyógygáltta a beteg szívet, mely azonban napról-napra betegbb lett és rövid egyheti szenvedés után örökre megállt.

Futótüzként terjedt el a halál híre. A városházára, Hangya és O.K.H. épületére kintüzték a gyászlobogót.

Az O.K.H. helyiségében éppen igazgatósági ülés volt, amikor 28 óra 5 órakor a gyászhiót megtudták. Szenté László kormánytanácsos-gyárigazgató elnök elcsukló hangon szakitotta meg az ülést, melyet néhány perccel előbb Köntzey Ferenc alelnök felépüléséért mondott fohással nyitott meg.

Gyászjelentést adtak ki a család, az O.K.H. helyi fiókjának és a Hangyának igazgatóságá.

A temetés június 30-án d. u. fél 7 órakor volt óriási részvét mellett.

A ravatalozó előtt hatalmas gyászoló közönség gyűlt egybe és a koszorúk és csokrok nagy tömege borította a ravatalt.

Eljőttek a temetésre a megboldogult testvérei mindnyájan, még Erdélyből is.

A temetést Szűts István ref. lelkész végezte, aki vigasztaló és elismerő szavakkal vázolta a megboldogult nemes életét, hazafias és szociális lélektől áthatott, becsületes munkálkodását, példaképül állítva őt mások elé.

Az acélgyári dalárda gyászdala és egyházi ének után barátai és tisztelői vettek vállukra a koporsót és vitték a sirhoz, amely mellett Lévy Pál s. lelkész mondott búcsúimát.

Az egyházi szertartás után Szenté László kormánytanácsos gyárigazgató az

O.K.H. és Hangya nevében mondta el könnyek között az alábbi búcsúszavakat:

A Salgótarjáni Hitelszövetkezetnek és a Salgótarjáni Hangyának búcsúszavai szóljanak Hozzád, Vezérünkhez, az én ajakamon át!

Búcsúzunk Tőled a Magyar Szövetkezeti Eszmének lelkes harcosától, a Szövetkezeti gondolatban összefogó, egymást segítő szövetkezeti testvérek nagyszívű magyar Vezérével!

A Te koporsódnál, karatnai Köntzey Ferenc, újra ajkamra töltnak nagy Rákóczyknak a szécsényi országgyűléshez intézett szavai:

Törődjetek a szegénységgel, mert a szegénység végső jalkiáltása nagy veszedelem a hazára!

A Te lelkes szövetkezeti munkád az a gondolat vezette mindig. Segíteni a szegény magyaron, megadni, neki, ami a boldogulás útján való elinduláshoz szükséges, támogatni, előrevinni a boldogulás útján!

Ebben a munkában mindig Előttem lebegett a Te annyira szeretett szűkebb Hazádnak, a sokat szenvedett Székelyföldnek szomorú sorsa. Az Urísten nem adta meg Neked, hogy székely hazád népe sorsának fellendülését megérhessed, szülőfaludban még ma is a gyűlölt ellenség az ur. Talán ez a keserűség adott Neked mindennél nagyobb erőt és akaratot ahhoz, hogy, ha otthon nem segíthetsz székely testvéreiden, itt segítsél, itt dolgozzál a magyar sors jobbrafordításán! Dolgoztál becsülettel, kemény magyar akaratú és sok-sok eredménnyel! Ezt mi tanúsítjuk itt koporsódnál, gyászoló munkatársaid. És, ha könny remeg is a szemünkben, de gyászuunkat, fájdalomunkat a Te emléked, a Te szereteted emléke hordozza.

Adjon az Isten nyugodalmat Neked, ki annyit szenvedtél. Mi pedig szeretni fogjuk azt, amit Te szerettél és küzdeni fogunk azért, amiért Te küzdöttél, hogy munkádnak folytatói legyünk, Irántad való szeretetből is!

Kérjük az Istent reméljük, hogy szívében élsz. Igérjük Neked, hogy szívünkben élsz és, hogy ott temetés nem lesz. Temetni Téged, kedves Feri Bátyánk, ott nem fogunk soha!

Majd Martiny Károly gépészeti főfelügyelő búcsúzott a megboldogulttól, mint a magyar mérnökök helyi egyesületének agilis elnökétől:

Mélyen megrendülve, összetört szívvel állunk koporsód előtt mi, mérnök-kartársaid. A Magyar Mérnökök és Építésszek Nemzeti Szövetségének budapesti központja és salgótarjáni Osztálya, a Mérnöki Kamara és a salgótarjáni medence mérnöki kara nevében nekem jutott az a fájdalmas feladat, hogy utolsó Istenhozzádott monddjak Neked, kedves, jó Feri Bátyánk!

Mi salgótarjáni és Salgótarján kör-

nyéki mérnökök nagyrészt egymástól távol és szétszórva, különböző hivatalokban és vállalatokban, különböző munkakörökben és különböző érdekkörökben dolgozunk és élünk, de összefogott minket az a hazafias, szent nemzeti gondolatban fogantatott eszme, melyet Szövetségünk zászlájára írt és amikor több, mint egy évtizede előtt vezetőt kerestünk, aki minket össze-tartson, aki példát mutasson, törekvéseinket és érdekeinket képviselje, azt Te benned találtuk meg legmértőbben. A Te izzó hazaszeretettől fűtött nemes szíved nemcsak kartársi együttérzéssel, hanem olyan meleg baráti szeretettel tartott minket össze, amit soha sem tudunk Neked meghálálni.

Most, amikor a kartársi és baráti szeretetet felénk sugárzó szív megállt dobogni, amikor lehanyatlott a munkás kéz és megszűnt dolgozni az izzó magyar gondolatoktól hevített agy, elárvultunk álunk itt sírod előtt és csak arra kérjük: lesojtot Szeretteidet és a Hozzád tartozókat, engedjék meg nekünk, hogy velük együtt sirathassunk és gyászolhassunk Téged, mert hiszen a Miénk is voltál és mi is elvesztettünk.

A Te példádát, a Te munkásságodat, kartársi és baráti szeretetedet soha el nem felejtő halás kegyelettel fogjuk emlékedet megőrizni. Kedves, jó Feri Bátyánk, Isten veled!

A kegyeletes szavak után az acélgyári dalárda gyászdala fejezte be az impozáns módon lefolyt temetést.

A sírhonton elhelyezett koszorúk, és csokrok nagy tömegéből az alábbi búcsú feliratokat tudtuk feljegyezni:

Drága Ferencim — örökké sirat Babcsid. Kedves jó Feri bácsinak — Maricák! Nemzeti szöv. helybeli csoportjának tagjai: — Vizontlításra. Nemzeti szöv. körponti szövetsége — Nyugodj békében. Kegyelettel — a magyar mérnökök és építésszek. Kegyelettel — Salgótarján város közönsége. Szeretet jeléül — a Koós család. Öszinte szeretettel — Szenté család. Fájó szívvel búcsúzunk Gabi, Gyula és a gyerekek. Vizontlításra — szerető barátod Kelemen Pista. — Baráti szeretettel — Karaturék. Drága Ferinek — Ernő és Hédi. Igaz barátnak — Kálmán. Tagtársi kegyelettel — Az Acélgyári tisztakaszinó. Igaz barátsággal — Barthó család. Szeretettel Drágikámnak — Duci. Isten vele Feri bácsi — Márta, Kálmán és gyermekei. Kegyelettel az ipartestületi szék elnökének — Salgótarjáni Ipartestület. Liptay B. Jenőné — Utolsó üdvözl. Isten veled — Tarnayék. Drága jó testvérünknek — Irén és Lenke. Régi barátsággal — Fancsi. Pusckmanék (csokor). Mélyszéges kegyelettel — Takaréki és Hitelszövetkezet vezetősége és tisztikara. Salgótarjáni Hangya Szöv. — Igazgatósága és Felügyelőbizottsága. Rohoska család (csokor). Veszlovsky Vilma, Erzsébet. Katalin (csokor). Özv. Windt Józsefné (csokor). Papy József (csokor). Ifj. Moticzka Nándor (csokor). Kegyelettel: Pántyik család.

Ejtőernyős csapatok és légi gyalogság.

A múlt világháború utolsó éveiben mindgyakrabban fordult elő, hogy repülőgépről lőszert, élelmiszert dobta le a nehéz, megközelíthetetlen terepen küzdő csapatoknak, majd a hátszágban kényszerített ki ejtőernyővel. Ezen utóbbi kezdetleges vállalkozások azonban a szereplők minden felszántsága és ügyessége mellett is legtöbbször rosszul végződtek, mert a kiugróknak, vagy az akkor még kezdetleges gépeknek legtöbb ször éjjel, vagy szürkületben kellett ismeretlen helyen, bizonytalan légköri viszonyok között leszállniok.

A repülőgépek rohamos fejlődése mindjobban előtérbe hozta az ejtőernyős csapatok és a légi gyalogság alkalmazásának gondolatát és így hamarosan ismerté lett a két új „fegyvernem.”

A légi gyalogság.

A légi gyalogság alatt azokat a könnyű és nehéz gyalogsági fegyverekkel felszerelt csapatokat értjük, melyek nagy befogadóképességű bombázó, vagy utas szállító repülőgépeken szállítanak a harc színhelyére. Ez a gyalogság — az előre küldött ejtőernyős csapatok által biztosított terepen leszálló gépeket elhagyva — rendes gyalogsági harcba kezd. A légi gyalogság tehát nincs ellátva ejtőernyőkkel és csakis a hadsereg alkalmazhatja,

melynek sok nagy befogadású repülőgépe van.

Az ejtőernyős csapatok.

Az ejtőernyős katonák kiképzése már sok gondnal és huzamosabb időn keresztül történik és erre a célra csak válogatott, a katonai erények mind egyikkével rendelkező egyének alkalmasak.

Az ejtőernyősök feladata, hogy az ellenséges állások mögött, ellenséges területen ejtőernyővel leugorva, nehéz körülmények között, különleges harci feladatokat oldjanak meg.

Az ejtőernyős katonáknak elsősorban jó sportembereknek kell lenniük. Kiképzésük a sportembert jellemző rugalmasság megszerzésével kezdődik, majd gyors járművekről gyakorolják a sértetlen földreérést, végül toronyból való ejtőernyős ugrásokkal tanulják az ugrás fortélyait. Csak ezután kerülhet sor a repülőgépből való ugrásokra. Először lassu, majd gyors gépekből ugranak, különböző magasságból.

Végül megtanulják az ejtőernyőugrás tulajdonképeni művészetét: a késleltető ugrást, amikor az ugró több száz métert zuhanva, csak az utolsó százmétereken nyitja ki ernyőjét. A következő lépés az esési sebességnek a tartókötelekkel való szabályozása a föld közelében, amikor fa, toronyépület tetőjére zuhanás veszélye

fenyeget. Ezt követőleg pedig a csoportos kiugrást gyakorolják úgy, hogy a 20—30 főnyi osztag lehetőleg a parancsnok körül, kis területen, gyorsan és egyszerűre földet érve, azonnal harchoz kezdhesen.

A finn-orosz háború sajtójelentései szerint egy-két esetben próbálkoztak ugyan orosz ejtőernyős katonák, de ereket a finnek ártalmatlanná tették.

A háború folyamán döntő szerephez jutottak a német ejtőernyősök a holland hadjáratban, ahol a fontosabb hidak, repülőterek, vasútállomások megszállásával megakadályozták ezek elrombolását és a kulcspontokat tartani is tudták, míg az előre törő páncélos oszlopok birtokukba nem vették. Ugyanígy Norvégiában a narviki őrséget is ejtőernyősökkel erősítették meg és az utánpótlás is légi úton történt. A múlt hónapban Kréta szigletén érték el jelentős eredményeket.

A sivatagi háborúban is nagy alkalmazási lehetősége van az ejtőernyős fegyvernemnek, ahol a kevészámú, fontos katonai pont megszállásával nagyon hamar megtörhetik az ellenség ellenállását.

Főképp a nyugati háború tapasztalatai alapján ma a hadviselő államok nagy létszámú ejtőernyős katonaságot képeznek ki és tartanak fegyverben, ugyancsak nagyban fejlesztik a légi gyalogságot is.

Az ejtőernyősök és a légi gyalogság egységeinek részletes szervezését és azok feladatait a következő cikkünkben közöljük.

SZOCIALIZMUSOK.

Jobbra hajt! Július 6-án reggel 3 órától kezdődően a kocsisúti forgalom megváltozik, amennyiben ez időtől az utat jobb oldalán kell haladni minden járműnek. (Bpest és környéke kivételével.) A változás nem lesz könnyű, mert a megszokás hatalma máról-holnapra nem küszöbölhető ki, de ha mindenki figyel és az emberi életet és közvagyonot becsüli, akkor csak rövid idő kérdése, hogy a világszerte bevezetett hajtási rendszert megszokja.

A m. kir. rendőrség salgótarjáni kapitányságának tisztí és tisztviselői kara, valamint őrzemélyzete mely megilletődéssel jelentik, hogy Horváth 1. János a Felvidéki Emlékérem tulajdonosa, m. kir. próbarendőr f. évi június hó 22-én életében 26-ik, rendőri szolgálatának 2-ik évében rövid szüneted után elhunyt. Az elhunyt próbarendőr földi maradványait június hó 24-én délután temették a rákoskeresztúri temető halottasházából. Temetésén a helybeli rendőrség képviseltette magát.

Talált tárgyak. Salgótarján megyei város területén egy darab kulcs és egy darab hátsó rendszámlemez lámpával együtt találtatott, igazolt tulajdonosa a rendőrkapitányságnál a hivatalos órák alatt átveheti.

Aktualitások.

A Népegészségügyi és Munkásvédelmi Szövetség a keresztény és nemzeti szempontból történt átszervezés után most tartotta első nagyszabású szociális előadássorozatát a gyönyörű balatonkenesei fővárosi üdülőben. Az elhelyezés nehézségei miatt csupán 70 vezető üzemi szakember vehetett részt a tanfolyamon és élvezhette a különböző, jól megválasztott előadók magas színvonalú munkáját, valamint a hozzá fűződő élénk és tartalmas hozzászólásokat. A Szövetség a főváros legfőbb vezetőinek teljes erkölcsi támogatását élvezte, amit Morvay alpolgármester megnyitójában és Karafiáth főpolgármester felszólalása is mutat. A székesfőváros, mint legszociálisabb munkaadó a Szövetségben is ezt a magas színvonalat és szellemet képviseli. Társadalmi tevékenységének célja az időszerű törvényes rendezés megalapozása a közvéleményben és a vidék megmozgatása a főváros szociális tevékenységének, terveinek, eszméinek és szakembereinek megismertetésével. Ezt a célt szolgálta a VI. 11—15 közti balatonkenesei értekezlet, erre készül a Szövetség szeptember elején Kolozsvárra. A Szövetség ezirányú tevékenysége tehát valóban hézagpótló, főleg mert előadói között a legkülönbözőbb orvosi, műszaki, szociális munkák szakemberei szerepelnek és a kérdéseket minden oldalról megvilágítva, az egyes szakmák munkaközösségbe állítását szolgálják.

A K.O.E. Dunamenti Ovónők Köreinek ezidei tanulmányi napjai f. é. VI. hó 8—11 közötti Veszprémben zajlottak le a teljes szakképzési, társadalmi és erkölcsi siker jegyében. Héjj Erzsébet elnök hívó szavára 130 világi és szerzetesi ovónő gyűlt össze, köztük 3 székesfővárosi is. A kiváló szervezés jeleként Veszprém város és vármegye legfőbb hivatali vezetői, a társadalmi egyesületek és a Zöld Kereszt kiküldöttjei vettek részt az egyesületi közgyűlésén. A tanulmányi napok előadói orvosok és pedagógusok voltak, kiterjedtek az időszerű népi zene és báb-játék fontos kérdéseire is. Gazdag társadalmi program gondoskodott a résztvevők szórakoztatásáról, melyből a vármegye és város vezetői, a veszprémi MANSZ-szal együtt ugyancsak kivették részüket. Elmondhatjuk, hogy ez a kongresszus a kisdudás ügyének igen sok megértő és tiszteletet hivatkozott, de a szakképzési ügyét is minden téren nagy lépésekkel vitte előre.

El kell azonban mondanunk, hogy a kisdudásnevelés C. lap 1941. júni. számának vezércikke az ovónők munkájáról és a dajka kérdés rendezéséről nagy megdöbbenést keltett mert napi 14 órai munkaidő az ovónőnél sem várható és csak kevesen kikapcsolt, egészségi és erkölcsi szempontból megfelelő dajka lehet az ovónő munkájának megfelelő kiegészítője.

Minden korszak mérlegében föllehetők az előző korszakok számvetésének tévedései és könnyelműségei, — a mi korunk mérlegében számos kisebb-pasz-sziva mellett talán a legsúlyosabbak és legfájdalmasabbak a szocializmus egyik vagy másik elméletének és módszerének gyakorlati alkalmazása körül támadt hiányosságok. Eljutottunk odáig, hogy a szocializmus híveinek nagy szellemi táborában kezd elszakadni attól a majdnem babonás hittől, hogy az emberiség minden problémája egyetlen eszménység szellemében s egyetlen módszerrel megoldható: valamiféle tökéletesedés kezdődik gyűlölt és eszményesített gondolatok között, az ember a humánus értéket és parancsait igyekszik egyeztetni a világ és társadalom érdekeivel és szükségleteivel, másszóval kiutat keres abból a zsákutcából, ahová a szociális gondolat túlerőtelkesülte vitte.

Ifjú korunkban a lélek, a történelem, a társadalom, a gazdasági élet a politika irányában mindig, minden kérdésre azonnal kész és pontos feleletet tudunk adni, ismerni véljük egy egész bonyolult és zibáló világsszervezet minden baját és azt hittük, birtokában vagyunk a gyógyulás ismeretének, azonnali és végérvényes megoldásokat sürgettünk. Európa milliói esküdtek a szocializmus csodátévő erejére, mintha mindazt, amit a múlt század polgári szabadságideáljainak kergetése közben elmulasztott, az emberiség óhalálban beakarna hozni. Hogy ez az ut nem vezetett el a tökéletes társadalomhoz, még csak küszöbéhez sem, hogy ez az út is sok csalódást hozott, ma már sokan tudják, de bevallani és leszámolni a szocializmus tévedéseivel, ehhez hiányzik a lábuk alól a biztos talaj, amelyen állva szembe nézhetnének e könnyörtelen elszámolás valamennyi kinos, sőt fájdalmas meglepődésének. Az elszámolás elől azonban nem lehet kitérni a szocializmus egész mai eszmévilágának felelősségrevonása egy emelkedettebb és emberibb síkon hamarosan el fog következni.

Ki tudná ma még megmondani, hogy mivel fog ez az elszámolás végeződni, de azért bizonyos annyi, hogy a végeredményben ott fog szerepelni ez a megál-

lapítás is: *nemcsak társadalmi lény az ember, hanem elsősorban és mindennek felett ember: Isten teremtménye és nem társadalmi kreatúra.* Ebben és nem „a tömegek gondolkozásának elanyagiasodásában” van a perdöntő különbség a humanista szocializmus és a történelmi materialista, vagy imperialista szocializmusok között. A szocializmus nem anyagiasította el a világot, legfeljebb annyiban, hogy megadta az elemi létproblémák valódi hangsúlyát, amivel nyilván nem csak azt akarta mondani, hogy az embernek ahhoz, hogy ember lehessen, enni kell, de ha már jóllakott, elérte emberi mivoltának teljességét, tehát gondoskodniuk a vadak etetéséről, mert a szelidítésnek az egyetlen értelmes mód-szere.

Voltak évek, a szocializmus eszméivel való birkózás első korszakában, amikor az úgynevezett reform-kapitalisták körülbelül ugyanazzal érveltek, amivel a mérsékelt szocialisták, de az érvek — természetesen — nemhogy közelebb hozták volna egymáshoz az ellenfeleket, de még növelték a bizalmatlanságot, amin egészen a mai napig sem a forradalmak, sem a reformok nem enyhítettek. A munkások konok anyagiaszággal vádolják a munkaadókat, vagy ha úgy tetszik: kapitalistákat, a kapitalisták pedig elanyagiasodással vádolják a tömeget. Amiben melleleg igaz van mindkét félnek mindaddig, amíg valóban nincs többről szó, mint magáról a munkáról és a vállalkozásról. Ez az egész okoskodás akkor borul föl és hajszol egyébként igen értékes agyvelőket tévedésekbe, amikor az élet egész bonyolult szövevényét ezzel az egyetlen formulával akarja kibogozni.

Az életnek, anyagi előnyén túl, — nevezük az egyszerűség kedvéért így — igazán vannak más értékei is. S ha a szocializmus a létnek némely alapvető s a multban rosszul, sőt embertelenül kezelt feladatát megoldotta, de ennek fejében szöröstől-böröstől új életfeltételek közé állít, amelyeknek sem jó, sem rossz oldaláról nincs még fogalmuk, — akkor legalább is jogos az a kívánság, hogy vajjon a jó oldalak mellett a rosszak nem

érvényesülnek-e az új rendben még teljesebben, mint a régiben. Valahányszor csödbe kerül valamelyik egyetlen és zárólagos társadalomjavító bölcselet, valahányszor az ember a kísérleti laboratórium gőzei között feldokolva még emelő értelmével számolni kezdi a meghozott áldozatok és az elért eredmények pozitívumait: riadtan észleli, mennyit kellett viaszafelé mennie a'hoz, hogy állítólag előre jusson.

Megint olyan órákat élünk, amikor emberségbe kapaszkodik a világ, homályos és egyre távolabbi csillagok felé tekint e sűrűsödő nehéz éjszakában. Késervesen ráeszmélünk, hogy miközben a szociális gondolat részgazságain és módszerbeli problémáin vitáztunk és vad kísérleteknek nyitottuk meg a szellemi utat, — örök emberi ideáljaink tűntek el, hogy új szerelmünk lassan kibújik varázslatos köntösből és elébünk tárul az a gyűlölt és sötét hatalom, amely ellen rettenő csatákat vívtunk *emberi, népi és lelki szabadságunkért.* Ugy jártunk a szocializmussal, mint a mesebeli Piroksa a farkassal, aki megszimatotha, hogy a zsenge leánynak milyen gyöngéd érzelmei vannak s e gyöngéd érzelmeinek keresztül az imádott nagymama halálköntösből falta föl. Az a reakció, amelytől az egész múlt századon át ugyszólván egyenként, véres csatákban ragadtuk el emberi mivoltunk eredendő feltételeit: jogot, szabadságot s a jog és szabadság élvezetének egyenlőséget, most a jog és szabadság emberének örök szerelmén át, hogy megjavítsa a világot s létének anyagi s társadalmi feltételeit megteremtse, megkísérli ismét visszavenni tőle hatalmát.

Erről van szó: a szocializmus tévutjairól, amelyeken elemi s a szocializmus valamennyi vívmányát fontosabb eszmények sikkannak el, az embernek szabadságról s jogról alkotott fogalmait semmisülnek meg. Ahol a keresztény humanizmus eszményei ellentétbe kerülnek a szocializmus eszméivel ott nem lehetünk többé szocialisták, — ezt az igazságot kell mindenekelőtt kimondani, mert ennek az igazságnak felismerésével veheti csak kezdetét a világ felépítése, amelyben az ember szociális életet élhet majd anélkül, hogy keresztény erkölcsétől és emberi jogától és szabadságától kénytelen legyen megválni. (—dny.)

Jelentkezés önkéntes női munkaszolgálatra!

Az 1939. évi II. t.c. értelmében felhívom Salgótarján m. város és közvetlen vidékének asszonyait és leányait, hogy az önkéntes munkába-sorolás céljából folyó hó 7-én és 8-án hétfőn és kedden reggel 8 órától este 6 óráig az alábbi helyeken nyilvántartásbavétel oáijából jelentkezzenek.

Most még mindenki saját maga választhatja meg a munkakört, amelyben szükség esetén munkaszolgálatot akar teljesíteni. A magyar királyi honvédség a munkateljesítésért díjazást ad.

Amennyiben valaki önként nem vállal szolgálatot, annak igénybevétele szükségsszerint elrendeli a törvény.

A világ lángokban áll, mindenre fel kell készülni, hogy szükség esetén mi magyar nők is megtehessek azt, amit megkövetel a haza és amit a nagy és hősnépek meg is tesznek.

Salgótarján minden rendű és rangú asszonya és leánya jelenjék meg tehát a sorolóbizottság előtt, hogy családunkat, gyermekeinket, nemzetünket, otthonunkat menthesük meg az esetleges pusztulástól.

Mindenki jelentkezze tehát az otthonához legközelebb eső és az alábbi felsorolt helyiségekben.

Salgótarján, 1941. július hó 3-án.

Dr. Csáky Tihamérné s. k.
a VII. hadtest szervezője.

1) Acélgyári iskola. 2) Salgó-utcai elemi iskola. 3) Pécskő-utcai leányiskola. 4) Állami gimnázium. 5) Polgári iskola. 6) Forgács-utcai iskola. 7) Somlyóbányatelepi iskola. 8) Egészségház, Mansz. otthon.

Az Acélgyári Olvasóegylet Fotószakosztálya

mint már előzetesen is jeleztük, m. hó 27. és 28-án rendezte bemutatózó házi kiállítását, amely a teljes siker jegyében

folyt le. Örömmel láttuk, hogy az acélgyár minden szépért lelkesülői tudók közönsége milyen nagy számban kereste fel a kiállítást, amelyet egyébként szombat este megtekintett dr. Quirin Leó m. kir. bányauügyi főtanácsos, társulati vezérigazgató is, aki hivatalos ügyben éppen az acélgyárat látogatta meg és elismerését fejezte ki a látottak felett. Éénk érdeklődést láttunk városunk többi részéről is.

A hangulatos és izléses elrendezés, de főleg a szakosztály kiállító tagjainak szebbnél szebb képei valóban rászolgáltak a nagy érdeklődésre. A már több hazai és külföldi kiállításon szerepelt tagok mellett feltűntek olyan új nevek is, akiknek képei a legszebb reményekre jogosítanak a jövőre nézve. De dicsérettel kell szólnunk a szakosztály minden egyes tagjáról, akiknek együttes munkája és lelkes odaadása tette lehetővé a kiállítás megrendezését.

Örömmel hallottuk, hogy az Acélgyára Olvasóegylet eme legifjabb szakosztálya a megkezdett munkát tovább folytatva, össze egy Salgótarján környéki kiállítás megrendezését vette tervbe és erre a szakosztály már most felhívja a Salgótarján környéki amatőrök figyelmét.

SZÍNHÁZ

A színház negyedik hete a nehéz időkhez viszonylag meg tudta tartani színvonalát, sőt néhány estén örömmel láttunk már az eddig tartózkodókból is néhány családot, akiknek egyöntetű véleménye az volt: hogy a színház nívós s megérdemli a pártolást. Ennek a megállapításnak mi örültünk legjobban; mert igazolva láttuk magunkat őszinte kritikánkban, mely nemcsak a színtársulatnak akart reklám lenni, hanem a közönség igényszínteréhez is igazságosan alkalmazkodott. A színtársulat azonban, hogy minden előadást a legkifogástalanabbul állít ki, még azzal is kedveskedik a közönségnek, hogy változatos műsorának keretében vendég szerep-

előket iktat be s ezáltal bizonyos ünnepi hangulatúvá emeli az egyes napokat. Horváth Böske, a szép, fejletthangú primadonna szombat és vasárnap vendég-szereplései mindig teltebbé teszik az előadásokat, bár Vértess Nelly állandó primadonnai szerepléséből ez mit sem von le, mert fiatal bája, üde és tiszta szopránja s kitűnő alakításai mindenkor értékei az előadásoknak.

Szívünkhez nőtt a csütörtöki „Mág-nás Miska” operettben vendékként fellépett Telek Ica, Telek Pál polgártársunk bájos leányának, a nagyváradi színész szubrettprimadonnájának, szereplése. Gyönyörködöttünk abban az eddig soha nem tapasztalt „teltház”-ban, melyet a szerep-tet és a polgári szolidaritás hozott létre. Félezer embernek ünnepnapja volt ez az előadás, s jólesően állapítottuk meg, hogy Telek Icában a magyar művészet vérből tehetőséget nyert s biztosan tudjuk, hogy meglepően gazdag tudásának gyakorlati fejlesztésével hamarosan az ország első művészei közé fog emelkedni. Kár, hogy ez az egy nap volt csak a miénk, kivá-tása elszóllítja Máramaroszigetre, ahol a nagyváradi színház most vendég-szerep-el s ahol Telek Ica most két-bárom héten fog vendég-szerepelni és a Hamburgi menyasszony, Dankó Pista, Bécsi gyönyör, Gellérthegyi kaland és Legyen úgy miát régen volt operettekben fog fellépni. Reméljük, hogy szülővárosából a dicsőség felé való mostani elindulása után is többször lesz alkalmunk városunkban látni felföldi ivelő művészetét.

A krónika kedvéért megörökíthetjük a lefolyt hét parádés műsorát. Szombaton és vasárnap Horváth Böske fellépésével a Gyergyói bál nagy operett ment, szép kiállításban s kifogástalan művészi teljesítményekkel. Hétfőn pedig a Helyre Kötött (Huszárszerzelem) c. kacagtató operett. Kedden Erik a bázakalász. Szerdán az Ördög nem alszik. Csütörtökön — mint már fentebb említettük — a Mág-nás Miska ment, s amelyben Szabó Sándor a közkezdvelt komikus művészetének telét adta. Pénteken a Gyergyói bált adták premier szereposztásban.

SPORT

SZOLNOK NYERTE A MAGYAR-KUPÁT
ÉS CHORINTHIÁN-DÍJAT.

SZOLNOK—SBTC 3:0 (1:0)

Budapest.

7000 néző.

Vezette: Nagy.

Ünnepi külsőségek között rendezte meg az MLSz a Magyar-kupa és Chorinthián-díj kettős döntőjét Budapesten, a Ferencváros Üllői-uti pályáján. Két vidéki amatőr csapat ütközött meg az Üllői-uti pálya zöld gyepén a legnemesebb magyar vándordíjért.

Szolnok csapata győzött szép, izgalmas, igazi kupaküzdelemben. Mindkét csapat igazolta, hogy nem véletlenül és érdemtelenül jutott a kupa döntőjéig. Volt szív, akarat az ellenfelekben, de kiűnt az is, hogy mindkét csapat elsőrangú képességekkel rendelkezik. A 3.0 és győzelem kissé túlzott, a győzelmet azonban megérdemelte a szolnoki csapat. Mindaddig nyílt volt a játék, míg Szolnok a II. félidő vége felé a második gólt be nem lőtte. Annyival mutatott több tudást és képességet a szolnoki csapat, amennyi éppen elegendő ahhoz, hogy az SBTC-t semleges pályán ugyanolyan akarat és jelkesedés mellett legyőzze.

Igy állt fel a két csapat a döntő mérkőzésre:

Szolnok: Horváth — Csabai, Kis-

péter — Selmeczi, Szűcs, Fazekas — Szántó, Kolláth, Nagy, Búza, Korom. SBTC: Géczy — Budai, Timár, — Kiss, Takács IV., Mátrai — Borsányi, Csuberda, Jenőfi, Lackó, Trenka.

Vitéz Ginzery Dénes üdvözlő szavai elözlék meg a mérkőzés kezdetét. A 23 percben jut vezetéshez Szolnok Kolláth védhetetlen fejes góljával. Kiegyensúlyozott, izgalmas játékkal, több gól nélkül telik el a félidő.

A II. félidő első félórájában több ízben egyenlíthetne az SBTC, de részben a szolnoki védelem jóvoltából, részben a szerencse híján nem sikerül. A 37 percben pecsételi meg a mérkőzés sorsát Szántó gyilkos fejes gólja. A harmadik gól Nagy lövéséből a 42 percben esik.

Mérkőzés után a közönség ünnepi a döntő résztvevőit és azzal az általános véleménnyel távozik, hogy a Szolnok és SBTC kupadöntője a tavaszi idény legsebb mérkőzése volt.

Szolnok átveszi a Magyar Kupát és a Chorinthián díjat, amit eddig kétszer egymásután az SBTC őrzött.

Hirdetmény.

A Salgótarjáni Keresztény Ipari- és Fogyasztási és Értékesítő Szövetkezet 1941. év július hó 13-án délelőtt 11 órakor tartja

rendkívüli közgyűlését

az Ipartestület Székházában, amelyre a tagokat ezúttal tisztelettel meghívjuk.

Ezen rendkívüli közgyűlés a tagok megjelenési számára való tekintet nélkül is meg lesz tartva.

Tárgy:

A szövetkezet felszámolásának meg-
szavazása. Az Igazgatóság.

A gabona- és lisztforgalom szabályozása. A kormány most kiadott új rendelete szabályozza a gabona és liszt forgalmát. E rendelet szerint gabona alatt a buza, a rozs a kétszeres, a zab és a kopasz árpa kivételével az árpa értendő. Mindenki, aki gabonát gépi erővel vagy járgányos cséplőgéppel csépel, mázsakönyvet, cséplési naplót és cséplési eredménylapot kell vezetnie. A kézi erővel vagy nyomtatással csépelő csak cséplési eredménylapot köteles kiállítani. Aki-nek idejéig gabona jut a birtokába, az köteles gabonalaport kiállítani, amelyben feltüntetendő minden eladás és öröklítés. A gabonafelisleglet legkésőbb ezévi október hó 31-ig kell a vásárlásra jogosultaknak eladásra felajánlani. Gabonavásárlásra a Hombár, valamint ennek fő- és albizom anyosai és a kijelölt malmok jogosultak. A kereskedelmi öröklésben ki-öröklött lisztet a malomnál zároltnak kell tekinteni. A honvédség ellátását a közellátási miniszter a Hombár útján bonyolítja le. Buzát, rozsot és kétszerest takarmányozási vagy szeszfőzési célra felhasználni nem szabad. Sörárpat és ipari árpat csak a közellátási miniszter által kijelölt gyárak és üzemek dolgozhatnak fel. Gabonát és lisztet az ország egész területén csak szállítási igazolvánnyal szabad szállítani. Ahol gabonabány van, onnan a gabona elszállítását a közellátási miniszter, aki a közellátási kormánybiztos útján gondoskodik az ellátatlan lakosság ellátásáról, megtilthatja. A rendelet intézkedik a vámöröklésről és közli a szigorú büntetőrendelkezéseket.

Tavaszi napfény

szeplőssé teszi.

AZ ARCBŐRT

Szeplőjét,
májfoltját
eltünteti a

SZÜCS-FÉLE

SZEPLŐKRÉM

K A P H A T Ó :

SZÜCS RÓBERT
"Magyar Korona" gyógy-
szertárban, Salgótarján.

területén csak szállítási igazolvánnyal szabad szállítani. Ahol gabonabány van, onnan a gabona elszállítását a közellátási miniszter, aki a közellátási kormánybiztos útján gondoskodik az ellátatlan lakosság ellátásáról, megtilthatja. A rendelet intézkedik a vámöröklésről és közli a szigorú büntetőrendelkezéseket.

A Bércseplési díjak. Az árkormánybiztos ezévből is rendelettel szabályozta a bércseplésnél felszámítható díjak nagyságát. A megállapított cséplési rész magánjáró gépeknél, ha az üzemanyagot a csépléltető gazda adja, maximálisan 65 százaléka, ha pedig az üzemanyagról a géptulajdonos gondoskodik, 65 százaléka, a nem magánjáró gépeknél, ha az üzemanyagot a csépléltető adja, 5 százaléka, ha pedig az üzemanyagról a géptulajdonos gondoskodik, 6 százaléka. A megállapított díjakból fizeti a cséplőgéptulajdonos a gépkezelőket és az etetőket is. A gépkezelőkre szerződött munkásoknak a hatóság előtt kötött szerződésben megállapított járandóságát külön lehet felszámítani.

Másolat.

290.102/1941 B. M. sz.

Hirdetmény.

Felhívás a volt Cseh-Szlovák Köztársaság területén működött gyámhatóságokkal szemben fennálló letét és kényszerkövetelések bejelentésére.

A közigazgatási iratok kiszolgáltatása tárgyában Budapest, 1940. évi október hó 1. napján kelt és a m. kir. minisztérium 2300/1941 M. E. sz. rendeletével kihirdetett magyar-szlovák egyezmény 1941. évi április hó 26. napján hatályba lépett. Az egyezményt a Budapesti Közlöny 1941. évi április hó 26-án megjelent 94. száma közölte.

Az egyezmény kiegészítő részét alkotó IX. függelék szerint a Szlovák Köztársaság kiszolgáltatja a Magyar Királyság részére azoknak a kiskorúaknak és

gondnokoltaknak gyámügyi (gondnokoltak) ügyeire vonatkozó iratokat, akiknek utolsó állandó lakóhelyül az iratokban a Magyar Királysághoz visszacsatolt területen fekvő város (község) van megjelölve. Ki kell szolgáltatnia továbbá bizonyos esetekben a már önjogúakká vált gyámoltakra (gondnokoltakra) vonatkozó iratokat is.

Mint ahogy az egyezmény értelmében az átadandó iratokkal együtt a szlovák hatóságoknak át kell adniok a kiskorúakat (gondnokoltakat), valamint az időközben önjogúakká vált személyeket megillető és a Szlovák Köztársaság területén letéti kezelésben őrzött vagy egyébként a szlovák hatóságok rendelkezése alatt álló mindennemű értéket is, ennél fogva felhívom mindazoknak a kiskorúaknak, gondnokoltaknak törvényes képviselőit, továbbá mindazokat az időközben önjogúakká vált személyeket, akiknek akár kézpénzt, akár egyéb értéket a visszacsatolt felvidéki területen cseh-szlovák gyámhatóság (cseh-szlovák járásbíró) kezelte és akiknek utolsó állandó lakóhelyül a gyámhatósági iratokban a Magyar Királysághoz visszacsatolt felvidéki területen fekvő város (község) szerepel, hogy saját érdeklődésük jelentsék be az értékeik kiszolgáltatására és kézpénzkövetelésük kiegyenlítésére vonatkozó igényüket.

Jelentsék be igényüket azok a kiskorúak (gondnokoltak) illetőleg időközben önjogúakká vált személyek is, akik úgy tudják, hogy régebbi lakóhelyük alapján rájuk vonatkozólag utolsó állandó lakóhely gyanánt a Szlovák Köztársaság mai területén, tehát nem a visszacsatolt területen fekvő város (község) szerepel ugyan az iratokban, időközben azonban Magyarországon állandó lakosokká, illetőleg magyar állampolgárokká váltak.

A bejelentést bélyegmentes beadványon akár a bejelentő lakóhelye szerint illetékes községi elöljáróságnál (városokban a polgármesternél, Budapesten a kerületi elöljárónál), akár a bejelentő lakóhelye szerint illetékes árvaszéknél, akár pedig közvetlenül a m. kir. Belügyminisztériumnál is legkésőbb 1941. évi augusztus hó 31-ig meg kell tenni.

A bejelentésben meg kell jelölni:

1. azt a gyámhatóságot (cseh-szlovák járásbíróhatóságot), amely a bejelentő értékeit kezelte.
2. a kiszolgáltatandó értékeket lehetőleg részletesen felsorolva, aszerint, amint kézpénzkövetelésről, pénzintézetű betétkönyvről, értékpapírról, arany- ezüst-neműről stb. van szó.
3. azt az időpontot, amikor az értékek, valamint az összegük szerint feltüntetendő kézpénzkövetelések a gyámhatóság kezelésében kerültek.

Ha a bejelentő birtokában volna olyan gyámhatósági határozatnak, amely a bejelentett követelésre vonatkozik, az eljárás megkönnyítése céljából ezt a határozatot eredetben vagy másolatban mellékelje a bejelentéséhez.

Azoknak, akiknek utolsó állandó lakóhelyül a Szlovák Köztársaság területén fekvő (község) szerepel az iratokban, időközben azonban állandó magyarországi lakosokká, illetőleg magyar állampolgárokká váltak, igazolniuk kell a magyar állampolgárságukat. Ha ezt a fentebb megjelölt határidőig, tehát 1941. augusztus hó 31-ig nem tudnak megtenni, igazolják, hogy milyen illetőségűek, vagy legalább azt, hogy jelenlegi állandó lakóhelyük a Magyar Királyság területén fekvő városban (községben) van.

Figyelemztetem az érdekelteket, hogyha követelésük bejelentését elmulasztják, később a követelés csak hosszadalmasabb eljárás után lesz megszerezhető.

Budapest, 1941. évi június hó 15-én.

Dr. Keresztos Fischer Ferenc s. k.

m. kir. belügyminiszter.

A hiv. másolat hitelesül:

Babka János s. k.

vám. iróhadnagy.

Hirdessen

„A MUNKA”
Politikai hetilapban!

Eladó. Gondtalan megjelölhet biztosító, 22 éve fennálló, igen jó forgalmu fűszer, csemege és vegyesáru üzlet. Ital-mérési, dohány és több más jogszabályokkal rendelkezve, házilag együtt elköltözés miatt Nagyhatonyban (100 km) a kiadókiválban.

Ösv. karatnai Köntzey Ferencné szül. Thirring Lujza úgy a maga, mint a kiterjedt rokonság nevében is mélyeséges fájdalommal, de isten akaratában megnyugodva tudatja, hogy hűn szeretett férje, a legjobb testvér és rokon, hű barát

karatnai

Köntzey Ferenc

okl. mérnök, ny. KSOD főfelügyelő, volt városi műszaki tanácsnok

1941. évi június hó 28-án délután 5 órakor, életének 65., boldog házasságának 34., évében rövid, de kínos szenvedés után visszaadta áldott lelkét Teremtőjének.

Hűlt tetemét június 30-án délután fél 7 órakor kísérik végső nyughelyére a városi halottasházba.

Emlékét soha el nem muló szeretettel őrizzük!

A Salgótarjáni Takarékszövetkezet Igazgatósága, Felügyelő bizottsága és Tisztikara mélyeséges fájdalommal jelenti, hogy intézetünk alelnöke, alapító tagja

karatnai Köntzey Ferenc

nyug. KSOD főfelügyelő, volt városi tanácsnok

1941. június hó 28-án, délután 5 órakor, életének 65. évében rövid szenvedés után elhunyt.

Szeretett halottunkat június 30-án d. u. fél 7 órakor a városi ravatalozóból kísérik utolsó útjára a református egyház szertartásával.

Törhetetlen hazafisága, lankadatlanul önzetlen munkaszeretete a szövetkezeti gondolat lelkes harcosa örök példaképül szolgál minnyajunknak.

Mélyeséges kegyelettel őrizzük emléket.

A Salgótarjáni Hangya Szövetkezet Igazgatósága és Felügyelő bizottsága

mély fájdalommal jelenti, hogy

karatnai

Köntzey Ferenc

a Salgótarjáni Hangya Szövetkezetnek hosszú éveken át volt elnöke, Szövetkeztünknek újja teremője és a szövetkezeti eszme tántoríthatatlan harcosa; a KSOD ny. főfelügyelője, volt városi műszaki tanácsnok

1941. évi június hó 28-án d. u. 5 órakor, életének 65. évében rövid szenvedés után elhunyt. Szeretett halottunkat 1941. évi június hó 30-án d. u. fél 7 órakor fogjuk a városi ravatalozóból a ref. egyház szertartása szerint utolsó útjára kísérni.

Salgótarján, 1941 június 29-én.

Emlékét örökké kegyelettel őrizzük!

Felhívás a mezőgazdasági munkássághoz. A Tiszántúli Mezőgazdasági Kamara munkásszakosztálya a minapi közgyűlésén nagyjelentőségű felhívással fordult a Tiszántúli cseléd- és munkásnéphez. A felhívás tartalma olyan, hogy nemcsak egy országrész, hanem az egész ország agrárlakosságához szól. Figyelemzteti a szakosztály a mezőgazdasági munkáltsáradalmat nagy kötelelességeire. Arra kell törekedni minden mezőgazdasági munkásnak, hogy termésünk ezévi eredményéből semmi se kallódjék el, gondtalan vagy felületes munka miatt. A magyar mezőgazdasági munkásság a mai történelmi időkben nemcsak a munkaadóval, de az egész nemzettel szemben felelős azért, hogy mennyi és milyen lesz a mindennapi kenyérünk. Gazdasági harcot vivünk, ezért a harcot mindenáron győzelemre kell vinni.

Meggyorsították a vas- és fémbulladék-
gyűjtést az egész országban.

A Fémgyűjtő, tekintettel a változott viszonyokra, még fokozottabban folytatja a vas- és fémbulladék gyűjtését. Mivel az iparnak egyre nagyobb mennyiségben van szüksége nyersanyagra, hogy a tartalékokat növeljék, meggyorsított ütemben tartják meg az ország nagyobb városaiiban a vasnapokat. A gyorsabb lebo-

nyoltás érdekében egyidőben több nagy városban is tartanak vasnapot. Így Egerben július 7-8-án rendezik meg a vasnapokat. Elsősorban a városokban folytatják a gyűjtést és csak az aratási munkálatok bevégezése után kezdik meg a kisebb városokban és azok vidékén a sorozatos vasnapokat.

Nyomatott „A MUNKA” nyomdában, Salgótarján.

Nyomdatulajdonos: Végő Kálmán.